

چىڭخىز ئايتما توق

ئاۋچ باراڭزوت

مىللەتلەر نەشرىياتى

15
1247.5
162=2

چىڭغىز ئايماتوق

ئاۋچىلارنىڭ

مىللەتلەر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

白轮船：维吾尔文/钦吉斯·艾提马托夫著. - 2 版.
-北京：民族出版社，1999.1

ISBN 7-105-03313-4

I.白… II.钦… III.长篇小说-中国-当代-维吾尔
语(中国少数民族语言) IV.I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (98) 第 34411 号

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街 14 号 邮编 100013 电话 010-64228007)

迪鑫印刷厂印刷

各地新华书店经销

1981 年 3 月第 1 版 1999 年 3 月北京第 2 次印刷

开本：850×1168 毫米 1/32 印张：7.125

印数：5,300 —9,300 册 定价：8.00 元

本书根据人民文学出版社1979年2月第一版湖北第一次印刷版本翻译出版。

بۇ كىتاب خەلق ئەدەبىياتى نەشرىياتى 1979-يىلى 2-ئايدا نەشر قىلغان 1-نەشرى خۇبېي 1-باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

مەسئۇل مۇھەررىرى: خوجا ئابدۇللا ئوسمان

مەسئۇل كوررېكتورى: نۇرىيە ئەزىز

چىڭغىز ئايتەماتوۋ (قىرغىزىستان)

ئاق پاراخوت

تەرجىمە قىلغۇچىلار: دىلبەر ياقۇپ، ئەزىزجان مەخسۇت، ئىسمائىل ئىبراھىم

نەشر قىلغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
ۋە تارقاتقۇچى

(بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14-قورۇ،

پوچتا نومۇرى: 100013، تېلېفون: 64228007—010)

ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

باسقۇچى: دىشېن باسما زاۋۇتى

1981-يىلى 12-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى

1999-يىلى 3-ئايدا بېيجىڭدا 2-قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 8.00 يۈەن تىراژى: 9300—5300

(1)

ئۇنىڭ ئىككى ھىكايىسى بار. بىرى ئۆزىنىڭكى، ئۇنىڭ مەز-
مۇنىنى ھىچكىم بىلمەيدۇ. يەنە بىرى بوۋىسى سۆزلەپ بەرگەن
ھىكايە. كېيىن، بۇ ئىككى ھىكايە ئىز-دېرەكسىز يوقالدى. نىمە
ئۈچۈن؟ بىزنىڭ سۆزلەيدىغىنىمىز مۇ دەل مۇشۇ. ھەقىقەتەن شۇنداقمۇ؟
بۇ بالا بۇ يىل 7 ياشقا كىردى، قوساق يېشى بويىچە ھىساپلانغاندا
8 ياشقا كىردى.

دەسلەپتە، بىر سومكا سېتىۋالدى. بۇ بېغىنىڭ ئاستىدا پاقىراپ
تۇرىدىغان مىتال قۇلۇپى بار، سۇنئى خۇرۇمدىن ئىشلەنگەن سومكا
ئىدى. قىسقىسى، ئۇ ئادەتتىكىدىن باشقىچىرەك لېكىن يەنە مەك-
تەپكە بارغاندا ئىشلىتىدىغان ئەڭ ئاددىي سومكا ئىدى. ۋەقەنىڭ
ھەممىسى مۇشۇنىڭدىن باشلىنىدۇ.

بۇ سومكىنى بوۋىسى ئۇنىڭغا كۆچمە دۇكاندىن ئېلىپ بەرگەن.
كۆچمە دۇكان چارۋىچىلار ئېھتىياجلىق بولغان ماللارنى ئېلىپ،
تاغلىق رايوندا ئارىلاپ يۈرىدۇ، بەزىدە سان-تاش جىلغىسىدىكى
ئورمان قاراۋۇلخانىسىغىمۇ مال ساتقىلى كېلىدۇ.
كېشىش مەنى قىلىنغان تاغلىق رايون ئورمانلىقى بۇ يەردىكى
ئورمان قاراۋۇلخانىسىدىن تارتىپ تار جىلغا ۋە يانباغىرلارنى بويلاپ

يۇقۇرىغىچە سوزۇلىدۇ. ئورمان قاراۋۇلخانىسى تۇرۇشلۇق جايدا ھەممىسى بولۇپ 3 ئويلۇك كىشى بار. شۇنداق بولسىمۇ، كۈچمە دۇكان گايى-گايىدا ئورمان قاراۋۇللىرىنى يوقلاپ كېلىپ قالىدۇ. ئۇچ ئويلۇك كىشى ئارىسىدىكى بۇ بىردىن-بىر ئوغۇل بالا ھەمىشە كۈچمە دۇكاننى بىرىنچى بولۇپ بايقايدۇ.

”كەلدى!- ئۇ ۋاقىرىغىنچە ھەربىر ئويلۇكنىڭ ئىشىك-دەرد-زىلىرىگە قاراپ يۈگۈرىدۇ،- ماشىنا دۇكان كەلدى.“

ماشىنا چاقلىرىنىڭ بېسىشىدىن ھاسىل بولغان يول تار جىلغا، دەريا ياقىسىنى بويلاپ، تاش پارچىلىرى، ئازگاللاردىن ئوتۇپ، ئىس-سىق كول بويىدىن بۇ يەرگىچە سوزۇلغان. ماشىنىنى بۇ يولدا ھەي-دەپ مېڭىش ھەقىقەتەن ئاسان ئەمەس. قاراۋۇل تېغىغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن، كۈچمە دۇكان جىلغا-جىرالانىڭ ئاستىدىن يانتۇلۇققا چىقىپ، ئۇ يەردىن ھەم تىك ھەم سىلىق يانتۇلۇقنى بويلاپ، ئورمان قاراۋۇللىرىنىڭ ھويلىسىغا قاراپ ئاستا-ئاستا يېقىنلاپ كېلىدۇ. قاراۋۇل تېغى يېقىنلا يەردە. ياز كۈنلىرى، بۇ ئوغۇل بالا كۈندە دىگۈدەك تاغ ئۈستىدە تۇرۇپ دۇربۇن بىلەن كولگە قارايدۇ. تاغ ئۈستىدە تۇرسا، يولىدىكى ھەممە نەرسە-پىيادىلەرمۇ، ئاتىلىقلارمۇ ئوپ-ئوچۇق كۆرۈنىدۇ، ماشىنىمۇ كۆرۈنىدۇ، ئەلۋەتتە.

بۇ قېتىم (تومۇز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە بولغان ئىش) بالا كۈلچەكتە يۇيۇنۇۋېتىپ، ماشىنىنىڭ توپا تۈزىتىپ يانتۇلۇقتىن كېلىۋاتقانلىغىنى كۆردى. كۈلچەك دەريا بويىدىكى سايلىقتا بولۇپ، بالىنىڭ بوۋىسى ئۇنى تاش بىلەن قويۇرۇپ ياساپ بەرگەن. بۇ كۈلچەك بولمىغان بولسا، كىم بىلىدۇ، بۇ بالا ئاللىبۇرۇنلا ھاياتىدىن ئايرىلغان بولاتتى. موم-سىنىڭ ئېيتقىنىدەك، دەريا سۈيى ئاللىبۇرۇن ئۇنى ئېقىتىپ ئىسسىق

كۈلگە ئېلىپ بارغان، ئۇ بولسا كۈلدىكى بېلىقلارغا ۋە تۇرلۇك سۇ ئوسۇملۇكلىرىگە ھەمرا بولغان بولاتتى. بەلكى ھىچكىمۇ ئۇنى ئىزلىمەيتتى، ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەسرەت چەكمەيتتى، چۈنكى ھىچكىم-نىڭمۇ سۇغا شۇڭغۇپ چۈشۈپ، ھىچكىشىگە جىددىي ئېھتىياجلىق بولمىغان بىر بالىنى تېپىپ چىقىشى ھاجەتسىز ئىدى. بۇنداق ئىش ھازىرچە تېخى بولمىدى، لېكىن بۇ ئىش ھەقىقەتەن بولىدىغان بولسا، كىم بىلىدۇ، مومىسى راستلا ئۇنى قۇتقۇزماي قاراپ تۇرامدۇ تېخى. بالا ئۇنىڭ ئۆز نەۋرىسى بولغان بولسىدى، ئەلۋەتتە ئىش باشقىچە بولغان بولاتتى، لېكىن دەل موماينىڭ ئېيتقىنىدەك، بالا يات بالا ئىدى. ئۇنى قاچانغىچە باققىنى، ئۇنىڭ ئۈچۈن قانچىلىك ئەجىر سىڭدۇرگىنى بىلەن، يات دېگەن ھامىنى يات. يات ئادەم..... ئەگەر ئۇ يات ئادەم بولۇشنى خالىمىسا، ئۇ چاغدا قانداق بولىدۇ؟ نىمە ئۈچۈن ئۇنىڭ ئەتەي يات ئادەم دەپ قارىلىشى كېرەك ئىكەن؟ بەلكىم، يات ئادەم ئۇ ئەمەس، بەلكى دەل مومىسىنىڭ ئۆزىدۇر! لېكىن بۇ مەسىلە ئۈستىدە كېيىن توختىلىمەن، يەنە بوۋىسىنىڭ كۈلچىگى ئۈستىدىمۇ كېيىن توختىلىمەن.....

شۇنداق قىلىپ، شۇ چاغدا ئۇ تاغدىن چۈشۈپ يولنى بويلاپ توپا تۈزىتىپ كېلىۋاتقان ماشىنا دۇكاننى يىراقتىن كوردى. بۇ دورەم بو-ۋىسىنىڭ چوقۇم ئۆزىگە بىر سومكا ئېلىپ بېرىدىغانلىقىنى پەملەپ، ئۇنىڭ قەلبى شاتلىققا تولدى. ئۇ دەرھال سۇدىن چىقىپ، ئىنچىكە پاچاقلارنى ئۈزۈتىپ، تېزلىك بىلەن ئىشتىنىنى كىيىدى، بەدەنلىرى ھول بولغاچقا، توڭلاپ كۆكرىپ كەتكەن ئىدى (چۈنكى دەريانىڭ سۈيى مۇزدەك ئىدى)، ئۇ كۆپچىلىككە دۇكاننىڭ كەلگەنلىكىنى بىرىنچى بولۇپ خەۋەر قىلىش ئۈچۈن، چىغىر يولنى بويلاپ ھويلىغا قاراپ

چاپتى. مەن ئۇنىڭ ئىسمىنى بىلمەيمەن، ئۇنىڭ ئىسمىنى بىلىشقا

بالا ئۇچقاندەك يۈگۈرەيتتى، ئۇششاق چاتقاللاردىن ئاتلاپ
ئوتەتتى، يولنى قورام تاشلار توسقاندا، سەكرەپ ئوتەلمىسە، ئايلى-
نىپ ئوتەتتى. مەيلى چاتقاللاردىن ياكى قورام تاشلار يېنىدىن ئوت-
كەندە بولسۇن، ئۇلارنىڭ پەيلىنىڭ يامانلىقى، ھەتتا پۇتلاشتۇرۇپ
يېقىتىۋېتىدىغانلىقىنى ئېنىق بىلىپ تۇرسىمۇ، ئۇ بىر سېكۇنتنىمۇ زاپا
قىلماي يۈگۈرەيتتى. "ماشىنا دۇكان كەلدى. مەن سەل تۇرۇپ
كېلىمەن،" — ئۇ يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ، يولدىكى "ياتقان توگە" (ئۇ
يېرىمى توپىغا كومۇلۇپ قالغان دۇمچەك بىر گىل رەڭ گىرانىت
تاشنى شۇنداق دەپ ئاتايىتى) گە قاراپ ۋاقىرايتتى. ئادەتتىكى
كۈنلەردە بالا بۇ يەردىن ئۆتكەندە ھەمىشە "توگە" نىڭ دۇمبىسىگە
ئۇرۇپ قوياتتى. ھامان خوجايىن قىياپىتىدە، بوۋىسى ئوزنىڭ كالتە
قۇيرۇقلۇق ئاختا ئېتىنى ئۇرۇپ قويغاندەك، ئۇنى ئۇرۇپ قوياتتى-
دە، پەرۋاسزلىق بىلەن: مۇشۇ يەردە ساقلاپ تۇر، مېنىڭ ئازراق
ئىشىم چىقىپ قالدى، دەيتتى. ئۇنىڭ يەنە بىر "ئىگەر" تېشى (ئۈستىدە
يېرىم ئاق، يېرىم قارا چېكىتلەر بولغان، ئوتتۇرىسى ئويمان تاش) بار
بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرسا بەئەينى ئاتقا مىنگەنگە ئوخشايتتى.
يەنە بىر "بۈرە" تاش (ئاقۇش قوڭۇر رەڭلىك كەلگەن، توم بويۇن،
قوپال ماڭلايلىق، تۇرقى بورىگە بەكمۇ ئوخشايدىغان تاش) بار ئىدى.
ئۇ دائىم ئاستا ئۈمىلەپ ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپ، ئۇنى تۇتۇۋالماقچى
بولاتتى. لېكىن ئۇنىڭ ھەممىدىن بەك ياقتۇرىدىغىنى "تانكا"
(دەريا سۈيى يالاپ تۇرىدىغان، دەريا قىرغىغىدا قەد كوتىرىپ تۇرغان
چوڭ تاش) ئىدى. قاراپ تۇرۇڭلار، "تانكا" قىرغاقىدىن ئۆتكەك
چۈشۈشى بىلەنلا، ئۆركەشلەپ ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىدىن بۇرغۇنلار

چاچرايدۇ. كىنولاردا تانكا مانا مۇشۇنداق ھەركەت قىلىدۇ: قىرغاقتىن سۇغا ئۆتكەك چۈشىدۇ-دە، مېڭىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ كۆرگەن كىنولىرى ناھايىتى ئاز ئىدى، شۇڭا كۆرگەن نەرسىلىرىنى ئېسىدە مەھكەم ساقلايتتى. بوۋىسى گايدا ئۇنى تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى سوۋخۇزغا تەۋە نەسىللىك چارۋا فېرمىسىنىڭ كىنوخانىسىغا كىنو كۆرگىلى ئېلىپ باراتتى. شۇڭا، "تانكا" نىڭ قىرغاققا دەريادىن ئۆتۈشكە ھەر ۋاقىت تەييار تۇرىدىغانلىقى ئۇنىڭ ئېسىدە قالغان ئىدى. يەنە باشقا تاشلار-مەسىلەن، "زىيانلىق" ياكى "ئاقكۆڭۈل" تاشلار، ھەتتا "ھىلىگەر" ۋە "كالۋا" تاشلارمۇ بار ئىدى.

ئوسۇملۇكلەر ئارىسىدىمۇ ئوخشاشلا "سۇيۇملۇك"، "باتۇر"، "قورقۇنچاق"، "ياۋۇز" ۋە باشقا خىلمۇ-خىل ئوسۇملۇكلەر بار. مەسىلەن، خوخا تىكەن ئاساسلىق دۈشمەن. ئۇ بىر كۈن ئىچىدە ھامان خوخىنى نەچچە ئون قېتىم قىرىپ تاشلايتتى. لېكىن بۇنداق جەڭنىڭ ئايىقى ئۇزۇلمەيتتى، -خوخا بولسا ھە دەپ ئوسۇپ، ھەممە يەرنى قاپلاپ كېتەتتى. يەنە ئىدىرلاردا ھەشقىپچەك بار، گەرچە ئۇلارمۇ ياۋا ئوسۇملۇك بولسىمۇ، لېكىن ھەشقىپچەك ئەڭ ئەقىللىق ۋە خۇشخۇي گۈل. ھەر كۈنى ئەتىگەندە، ئۇلار ھەممىدىن بەكرەك زوق بىلەن قۇياشنى كۈتۈۋالىدۇ. باشقا ئوت-چوپىلەر ھىچنىمىنى بىلمەيدۇ: ئەتىگەن بولامدۇ، كەچ بولامدۇ، ئۇلار ئۇچۇن بەربىر. ھەشقىپچەك بولسا ئازراق ئاپتاپنى كۆرسىلا كۆزىنى ئېچىپ كۆلۈمسىرەيدۇ. دەسلەپ بىر كۆزىنى، ئارقىدىن ئىككىنچى كۆزىنى ئاچىدۇ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىر بىرىگە ئۇلىشىپ گۈل بەرگىلىرىنىڭ ھەممىسى ئېچىلىدۇ. ئاق، ھاۋارەڭ، ئاچ سوسۇن..... ئاستا كېلىپ ئۇلارنىڭ يېنىدا ئولتۇرساڭ، ئۇلارنى گويا ئويغانغاندىن كېيىن

شۋېتلىشىۋاتقاندا ھەس قىلىنەن. ئۇششاق چۇمۇلىلەر مۇ بۇنى بىلىدۇ. ئەتىگەندىلا ئۇلار ھەشقىچە كىنىڭ ئۈستىدە چېپىپ يۈرۈشىدۇ، قۇياش نۇرىدا كۆزلىرىنى چىمىلدەتتى، گۈللەرنىڭ گەپلىرىگە قۇلاق سالىدۇ. چۈشنى ئېيتىپ بېرىۋاتقاندۇ، بەلكىم!

كۈندۈزى، ئادەتتە چۈش ۋاقىتلىرى، ئۇ بالا كۆپ غوللۇق شىرال دەرىخى ئۈستىدىن ئورمانلىققا كىرىشنى ياخشى كۆرەتتى. شىرال دەرىخى يوغان ھەم ئىگىز ئۈستىدۇ، چېچەكلىگىنى بىلەن، ئۇنىڭدىن گۈپۈلدەپ خۇشپۇراق كېلىپ تۇرىدۇ. بۇ دەرىخلەر باشقا ئۆسۈملۈك-لەرنى ئۆزىگە يېقىن يولاتمايدۇ، توپ-توپ ئۈستىدىن بولغاچقا، بەئەينى كىچىك ئارالغا ئوخشايدۇ. شىرال دەرىخى سادىق دوست. ئەگەر سەن بىرەر سىدىن ئازار يەپ، راسا يىغلاپ قوسىغىڭنى بوش-تەۋالماقچى بولساڭ ھەم باشقىلارنى كۆرۈپ قالماستۇن دېسەڭ، بۇ دەرىخىلىققە كىرسەڭ بولىدۇ. شىرال ئورمانلىغىدىن قارىغايلىقنىڭ كىدەك پۇراق كېلىپ تۇرىدۇ. ئورمانلىقنىڭ ئىچى ھەم دىمىق، ھەم جىمجىت. لېكىن مۇھىمى، دەرىخلەر ئاسماننى توسۇۋالمايدۇ. ئوڭداڭغا يېتىپ، كۆك ئاسمانغا قانغىچە قارىيالايسەن. دەسلەپتە كۆز ياشلىرىڭ توسۇۋېلىپ ھىچنەمنى پەرق ئېتەلمەيسەن. بىر پەستىن كېيىن، بۇلۇتلار ئۇزۇپ كېلىپ، تەسەۋۋۇرۇڭدىكى ھەممە نەرسىنى شەكىللەندۈرىدۇ. بۇلۇت بارام بولۇۋاتقانلىغىنى بىلىدۇ، سېنىڭ بارلىق كىشىلەرنى چۈچۈتكەن ھالدا: بالا يۈتۈپ كەتتى، ئۇنى نەدىنىمۇ تاپارمىز، دېگۈزۈپ، ھىچكىم تاپالمايدىغان يىراق جايلارغا كەتكۈڭ كېلىدۇ..... بۇنداق ئىشلارنىڭ سادىر بولماسلىغى، سېنىڭ بۇ يەردىن ئايرىلماي، تىچقىنا يېتىپ بولۇنلارنىڭ ئۆزگىرىشىنى تاماشا قىلد-شىڭ ئۈچۈن، بولۇنلار سېنىڭ تەسەۋۋۇرۇڭ بويىچە خىلمۇ-خىل

ئاجايىپ كورۇنۇشلەرنى پەيدا قىلىش ئارقىلىق سېنى بەزلەيدۇ.
ئويۇم - ئوخشاش كورۇنىدىغان بولۇتلاردىن مۇرەككەپ ۋە خىلمۇ -
خىل قىياپەتلەرنى كورەلەيسەن. بولۇتلارنىڭ نىمىلەرنى شەكىللەندۈرۈۋاتقانلىغىغا پۈتۈن دىققەتنىڭ بىلەن قاراپ تۇرسەن.

شىرال ئورمانلىغى جىمجىت. ئۇنىڭ ئۈستىگە دەرەخلەر ئاسماننى توسۇۋالمايدۇ. بۇ ئورمانلىقتىن ئىسسىق قارىغايلىق ھىدى كېلىپ تۇرىدۇ.....

ئۇ يەنە ئوت - چۆپكە دائىر نۇرغۇن ئىشلارنى بىلىدۇ. ئۇ سايدىكى ئوتلۇقتا ئۆسكەن، كۈمۈشتەك پاقىراپ تۇرىدىغان چىغلارغا ئازار بەرمەيدۇ. بۇ چىغلارنىڭ باشلىرى يېنىك، ئۆزىمۇ غەلىتىلا. ئۇلارنىڭ يېنەككە ئوخشاش يۇمشاق چېچەكلىرى شامالسىز ياشىالمايدۇ. ئۇلار دائىم شامالنى كۈتۈپ تۇرىدۇ. شامال قايسى تەرەپكە چىقسا، ئۇلار شۇ تەرەپكە ئېگىلىدۇ. يەنە كېلىپ، بۇيرۇققا بوي سۇنغاندەك، ھەممە - سى بىرلىكتە ئېگىلىدۇ. قارا يامغۇر ياغىدىغان بولسا، ئۇلار يوشۇ - رۇنىدىغان جاي تاپالماي، ئۇ ياق - بۇ ياققا ئىغاڭلىشىپ، يىقىلىشىپ، يەرگە چاپلىشىپ قالىدۇ. ئۇلارنىڭ پۇتى بولىدىغان بولسا، تىكىۋەتكەن بولار ئىدى، بەلكىم..... لېكىن ئۇلار خۇپسەنلىك قىلىدۇ. يامغۇر توختىشى بىلەنلا، شاللاق چىغلار يەنە قايتىدىن شامالدا ئىغاڭلاشقا باشلايدۇ - شامال قايسى تەرەپكە چىقسا، شۇ تەرەپكە ئېگىلىدۇ.....

بالىنىڭ ھەمراسى يوق، ئۇ ئەتىدىن - كەچكىچە مۇشۇ ساددا تەبىئى مۇھىتتا ياشايدۇ. كۈچمە دۇكاننى كورگەندىلا ئۇ بۇلارنىڭ ھەممە - سىنى ئۇنتۇيدۇ، ھىچنەرسىگە قارىماي ئۇنىڭغا قاراپ چاپىدۇ. بۇ كۈچمە دۇكانغا گەپ سىغامدۇ، بۇ قانداقتۇ تاش. ئوت - چۆپ ئەمەستە، بۇ كۈچمە دۇكاندا نىمىلەر يوق دەيسىز!

بالا يۇگۇرۇپ ئويىگە كەلگەن چاغدا، كۈچمە دۇكان ئوينىنىڭ كەينىدىن ھويلىغا كىرگەن ئىدى. ئورمان قاراۋۇلخانىسىدىكى ئويلەر دەرياغا قاراپ تۇرىدۇ، ئالدى تەرەپ ئۇدۇل دەريا قىرغىقىغا تۇتىشىدىغان ۋە سەل يانتۇلىشىپ بارىدىغان پەس يولغا ئايلانغان، دەريانىڭ ئۇ قېتىدا بولسا، دەريا سۈيى يالاپ تۇرىدىغان تىك قىرغاقتىن تارتىپ تاغ-ئىدىرلارنى قاپلىغان ئورمان لوڭگۇدە چوقچىيىپ تۇرىدۇ، شۇڭا، ئورمان قاراۋۇلخانىسىغا بارىدىغان يول پەقەت بىرلا—ئوينىنىڭ كەينىدىن ئايلىنىپ كېلىش كېرەك. بالا ئوز ۋاقتىدا يېتىپ كېلىپ خەۋەر قىلىنغان بولسا، كۈچمە دۇكاننىڭ بۇ يەرگە كەلگەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيتتى.

بۇ چاغدا، ئەر كىشىلەر ئۆيدە يوق ئىدى. ئۇلار سەھەردىلا ئوز ئىشلىرىغا كەتكەن. ئاياللارلا ئوي ئىشلىرى بىلەن بەنت ئىدى. بالا ھەر بىر ئويلۇكنىڭ ئىشىگىگە كېلىپ:

—كەلدى! كەلدى! كۈچمە دۇكان كەلدى!—دەپ چۇقىرىدى. ئاياللار قوزغىلىپ كېتىشتى، تىقىپ قويغان بۇللىرىنى ئىزلەپ تېپىشىپ، بىر بىرىدىن قېلىشماي ئويلىرىدىن يۇگۇرۇپ چىقىشتى. ھەتتا مومسىمۇ بالىنى:

—قاراڭلار، ئۇنىڭ كوزى نىمىدىگەن ئۆتكۈر!—دەپ ماختاپ قويدى.

بالا كۈچمە دۇكاننى خۇددى ئوزى ئېلىپ كەلگەندەك بەك خوش بولۇپ كەتتى. ئۇ ئۇلارغا بۇ خوش خەۋەرنى يەتكۈزەلىگەنلىكى ئۈچۈن ئوزىنى بەختلىك ھېس قىلدى، شۇنداقلا، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ھويلىغا قاراپ يۇگۇرۇپ، ئۇلار بىلەن بىللە يوپۇقلۇق يۈك ماشىنىسىنىڭ ئېچىقلىق ئىشىكى ئالدىدا قىستىشىپ تۇرغانلىقى ئۈچۈنمۇ

ئوزىنى بەختلىك ھىس قىلدى. لېكىن دۇكاننىڭ ئىشىكى ئالدىغا
 بېرىپلا، ئاياللار ئۇنى ئېسىدىن چىقىرىۋەتتى. ئۇلار ئۇنى ئەسلەپ
 نىمە قىلىدۇ، ياڭزىمۇ-ياڭزا ماللار ئۇلارنىڭ كوزلىرىنى قاماشتۇرۇ-
 ۋەتتى-دە. ئاياللار ھەممىسى بولۇپ 3 كىشى يەنى بالىنىڭ مومىسى،
 بېكەي ھامماچىسى (بالىنىڭ ئاپىسىنىڭ ئاچىسى، ئورمان قاراۋۇلخاند-
 سىدىكى ئەڭ مۇھىم شەخس بولغان ئورمان نازارەتچىسى ئاروزقۇل-
 نىڭ ئايلى) ۋە ياردەمچى ئىشچى سېيدەخمەتنىڭ ئايلى گۈلجامال
 ئىسىملىك چوكان (ئۇ كىچىك قىزنى كوتىرىۋالغان) ئىدى. بارى-
 يوقى مۇشۇ 3 ئايال ئىدى. لېكىن ئۇلار ئالدىرىشىپ، نەرسە-كېرەك-
 لەرنى ئۇيان-بۇيان ئورۇپ، ئالدى-كەينىگە قاراپ شۇنچىلىك
 قالايمىقانچىلىق پەيدا قىلدىكى، مال ساتقۇچى ئۇلاردىن تەرتىپ
 بويىچە بىر-بىرلەپ كېلىشنى، تەڭلا چۇرۇلداشماي بىر-بىردىن
 سوزلەشنى تەلەپ قىلىشقا مەجبۇر بولدى.
 لېكىن مال ساتقۇچىنىڭ سوزى ئاياللارغا كار قىلىمىدى. ئۇلار
 ئالدى بىلەن ھەممە نەرسىنى قۇچاقلاپ ئالدىغا تارتىشتى،
 ئارقىدىن تاللاشقا كىرىشتى، ئاخىردا تاللىۋالغان نەرسىلىرىنى
 قايتۇرۇۋەتتى. ئۇلار تاللىۋالغان نەرسىلىرىنى بىر چەتكە قويۇپ،
 كىيىپ بېقىشتاتتى، تالاشتاتتى، گۇمان قىلىشتاتتى. ئۇلار
 ئوخشاشلا بىر ئىشنى نەچچە ئون قېتىملاپ ياندۇرۇپ-ياندۇرۇپ
 سورىشتاتتى. بۇنى ياقتۇرمايتتى، ئۇنى قىممەت كۆرەتتى، يەنە
 بىرسىنىڭ بولسا رەڭگىنى ياراتمايتتى..... ئوغۇل بالا بىر چەتتە
 قاراپ تۇرۇپ، زېرىكىشكە باشلىدى، ئۇنىڭ دەسلەپتە مەلۇم ئالاھىدە
 شەيئىنى كۆرۈشكە ئىنتىزار بولغان قىزىقىشى يوقالدى، ئۇنىڭ كۆچمە
 دۇكاننى كۆرگەندە پەيدا بولغان خوشاللىغىدىن ئەسەرمۇ قالمايدى.

ئۇنىڭ نەزىرىدە، كۆچمە دۇكان تۇيۇقسىزلا تۇرلۇك ئەسكى-
تۈسكىلەر بىلەن تولغان ئاددى ماشىنىغا ئايلىنىپ قالدى.

مال ساتقۇچىنىڭ قوشۇمىسى تۇرۇلدى: بۇ خوتۇنلار ھېچنەرسە
ئالمايدىغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدى. ئۇ نىمىشقىمۇ تاغ-داۋانلار-
دىن ئېشىپ، شۇنچە يىراق يەردىن بۇ يەرگە كەلگەن بولغىنىتى؟
ئويلىغانىدەك، خوتۇنلارنىڭ كۈڭلى سوۋۇشقا باشلىدى، ھەتتا
زېرىكىپ قېلىشتى. ئۇلار ھەم ئوزئارا چۈشەندۈرۈشۋاتقاندا،
ھەم مال ساتقۇچىغا ئېيتىۋاتقاندا قىلىپ، ئۆزلىرىنى ئاقلىغىلى
تۇردى. موماي بىرىنچى بولۇپ پۇلى يوقلۇغىدىن زارلاندى. پۇلۇك
بولمىغاندىن كېيىن، مال ئالالمايسەن-دە. بېكەي ھامماچا ئېرىنىڭ
رۇخسىتىسىز چوڭراق نەرسىلەرنى سېتىۋېلىشقا پېتىنالمىيىتى. ئۇ
دۇنيادىكى بارلىق ئاياللار ئىچىدە ئەڭ بەختسىز ئايال ئىدى، ئۇنىڭ
بالىسى بولمىغانلىقى ئۈچۈن، ئاروزقۇل ھاراق ئىچىپ مەس بولغاندا
دائىم ئۇنى ئۇراتتى، بوۋاي بۇنىڭدىن قاتتىق ئازاپلىناتتى: بېكەي
نىمىلا دىگەن بىلەن ئۇنىڭ قىزى-دە. بۇ دورەم، بېكەي ئۇششاق-
چۈششەك نەرسە ۋە 2 شىشە ۋوتكا سېتىۋالدى. بۇ بىكاردىن-بىكار
پۇل بۇزغانلىق، بۇ بالايى-ئاپەتلا ئېلىپ كېلىدۇ، خالاس. موماي
تاقەت قىلالىمىدى.

— نىمىشقا ئۈزەڭگە ئۈزەڭ بالا تاپماقچى بولسەن؟ — مال
ساتقۇچى ئاڭلاپ قالمىسۇن دەپ، پەس ئاۋازدا شۆبىرلىدى ئۇ.

— ئۈزەممۇ بىلىمەن، — بېكەي قىسقىلا سوز بىلەن ئۇنىڭ
گېپىنى بولۇۋەتتى.

— ھەي قاپاقۋاش! — موماي ئىچى قارىلىق قىلىپ ئاستا غودۇڭ-
شۇپ قويدى، مال ساتقۇچى بولمىغان بولسا، ئاللىبۇرۇنلا بېكەيگە

تەنبە بەرگەن بولاتتى. ئۇلار تىللىشىپمۇ قالغان ئىدى تېخى.....
گۈلجامال ئىسىملىك چوكان پۇلىنى ياندۇرۇۋالدى. ئۇ مال ساتقۇ-
چىغا ئېرىنىڭ يېقىن ئارىدا شەھەرگە كىرىدىغانلىغىنى، شەھەردە
پۇل لازىم بولىدىغانلىغىنى، شۇڭا پۇلنى خەجلىۋەتسە بولمايدىغان-
لىغىنى ئېيتقىلى تۇردى.

شۇ تەرىقىدە، ئۇلار كۆچمە دۇكاننىڭ يېنىدا قىستىلىشىپ يۇرۇپ،
مال ساتقۇچىنىڭ دىگىنىدەك: "بىر ياقىلىق" مال ئېلىشىپ، ئۆز
ئويلىرىگە مېڭىشتى. ھەي! مۇشۇمۇ تىجارەت بولىدىمۇ؟ مال ساتقۇچى
كېتىۋاتقان خوتۇنلارنىڭ ئارقىسىدىن بىرنى تۈكۈردى-دە، ئۇلار
قالايمىقان قىلىۋەتكەن نەرسە-كېرەكلەرنى يىغىشتۇرۇپ، كەتمەكچى
بولۇپ كەبىنىگە قاراپ ماڭدى. مۇشۇ چاغدىلا ئۇنىڭ كۆزى بالغا
چۇشتى.

— نېمە قىلىپ تۇرسەن، سالىپاڭ قۇلاق؟ — دەپ سورىدى ئۇ
بالدىن. بالىنىڭ قۇلاقلىرى دىڭگايغان، بويىنى ئىنچىكە، بېشى
يوغان ئىدى، — بىرەر نەرسە ئالاي دەمسەن؟ ئالىدىغان بولساڭ
تېزىرەك بول، بولمىسا دۇكاننى تاقىۋېتىمەن. پۇلۇڭ بارمۇ؟
مال ساتقۇچى بىكارچىلىقتىن زېرىكىپ مۇنداقلا سوراپ قويغان
ئىدى، لېكىن بالا ئەدەپ بىلەن:

— يوق، ئاكا، پۇلۇم يوق، — دەپ بېشىنى چايقىدى.
— مېنىڭچە، سېنىڭ پۇلۇڭ بار، — دېدى مال ساتقۇچى يالغاندىن
ئىشەنمىگەندەك بولۇۋېلىپ، ئاۋازىنى سوزۇپ، — بىلىپ قوي، بۇ
يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى باي، لېكىن ئەتەي كەمبەغەل قىياپەتكە
كىرىۋالسىلەر..... يانچۇغۇڭدىكى نېمە، پۇل ئەمەسمۇ؟
— پۇل ئەمەس، ئاكا، — دېدى بالا بايقىدەكلا سەمىمى، ئەستايى-

دەل قىياپەتتە، ئۇ يەنە توشۇك يانچۇغىنى ئورۇپ كۆرسەتتى. (يەنە بىر يانچۇغى تىكىۋېتىلگەن ئىدى).

— ئۇنداقلا پۇلۇك چۇشۇپ قاپتۇ— دە. يۈگۈرۈپ كەلگەن يولۇڭغا بېرىپ ئىزلەپ باق. تېپىلىدۇ.

ئۇلار بىر پەس جىم بولۇپ قېلىشتى.

— سەن كىمىنىڭ بالىسى؟— مال ساتقۇچى يەنە سورىغىلى تۇردى،— مومىن بوۋاينىڭ، شۇنداقمۇ؟

بالا بېشىنى لىڭشىتتى.

— ئۇنىڭ نەۋرىسىغۇ دەيمەن؟

— ھەئە،— دەپ يەنە بېشىنى لىڭشىتتى بالا.

— ئاپاڭ قەيەردە؟

بالا ئۇنچىقمىدى. ئۇ بۇ ھەقتە سۆزلەشنى خالىمايتتى.

— ئۇ سىلەر بىلەن پەقەت ئالاقە قىلمايدۇ؟ ئاپاڭنى بىلمەيسەن، راستمۇ؟

— بىلمەيمەن.

— داداڭنىچۇ؟ ئۇنىمۇ بىلمەمسەن؟

بالا زۇۋان سۇرمىدى.

— بۇ قانداق بولغىنى، ئاغىنە، ھىچنىمنى بىلمەيدىكەنسەنغۇ،—

دەپ مال ساتقۇچى چاقچاق قىلىپ ئەيىپلىدى،— راستىنلا شۇنداق

بولسا مەيلى. مە، ئالە!— ئۇ بىر چاڭگال كەمپىتنى بالغا ئۇزات-

تىدە،— خوش، كەتتىم،— دېدى.

بالا ئىزا تارتىپ قالدى.

— ئالە، ئال. ۋاقتىمغا كاشلا قىلما. مەن كەتمەسم بولمايدۇ.

بالا كەمپىتنى يانچۇغىغا سېلىپ، ماشىنىنىڭ كەينىدىن يۈگۈرۈپ،

ئۇنى يولغىچە ئۇزىتىپ قويماقچى بولدى. ئۇ تەپسە تەۋرىمەيدىغان
ھورۇن پاخماق ئىت — بالتېكىنى چاقىردى. ئاروزقۇل بۇ ئىتنى
ئولتۇرۇۋېتىمەن دەپ تەھدىت سېلىپ تۇراتتى: ئۇ، بۇ ئىتنىڭ
نىمىگە كېرىگى بار؟ دەيتتى. لېكىن بالىنىڭ بوۋىسى ئۇنىڭدىن بىر
مەزگىل تەخىر قىلىپ تۇرۇشنى ئوتۇنەتتى، بوۋاي قورۇقچى ئىتتىن
بىرەرسىنى تاپقاندىن كېيىن بالتېكىنى باشقا جايغا ئاپىرۋەتمەكچى
ئىدى. بالتېكىنىڭ ھىچنەرسە بىلەن كارى يوق ئىدى، قوسىغى
تويىسلا ئۇخلايتتى، قوسىغى ئاچسا بىرەر نەرسە بېرەرمىكىن دەپ،
كىشىلەرگە كوزلىرىنى مولدۇرلىتىپ قارايتتى، ئۆز ئادەم بولامدۇ
ياكى يات ئادەم بولامدۇ، ئۇنىڭغا بىرەر نەرسە تاشلاپ بەرسىلا
بولاتتى. بالتېك مانا مۇشۇنداق بىر ئەركەك ئىت ئىدى. لېكىن
بەزىدە ئۇمۇ بىكارچىلىقتىن زېرىكىپ، ماشىنىنىڭ ئارقىسىدىن چاپاتتى.
ئەلۋەتتە، ئۇ ئانچە ئۇزۇن يۈگۈرمەيتتى، بىرلا قوغلىۋەتسە، ئۇ
قورقۇپ ئارقىسىغا بەدەر قاچاتتى. ئۇ ھەقىقەتەن بىر لالما ئىت
ئىدى. لېكىن نىمىلا بولمىسۇن، ئىت بىلەن بىللە يۈگۈرۈش يالغۇز
يۈگۈرگەندىن مىڭ ياخشى ئىدى. مەيلى قانداق بولسا بولسۇن، ئۇ
بەربىر بىر ئىتتە.....

بالا مال ساتقۇچىغا بىلىندۈرمەي، بالتېكقا ئاستىلا بىر تال كەمپىت
تاشلاپ بەردى. “قۇلاق سال، — دېدى ئۇ ئىتقا، — بىزگە خېلى
ئۇزۇن يۈگۈرەشكە توغرا كېلىدۇ.” بالتېك يەنە كەمپىت بېرەرمىكىن
دەپ ئاستا غىڭشىپ، قۇيرۇغىنى شىپاڭشىتىپ قويدى. لېكىن بالا
ئۇنىڭغا كەمپىت بەرمەسلىك قارارىغا كەلدى: بۇنداق قىلسا باشقىلار —
نىڭ ئاچچىغى كەلمەمدۇ، كەمپىتنى ئىتقا تاشلاپ بەرسۇن دەپ
بەرمىگەن تۇرسا.